

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1147/2011

z dnia 11 listopada 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 185/2010 ustanawiające szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego odnośnie do używania urządzeń do prześwietlania osób w portach lotniczych UE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie Komisji (UE) nr 185/2010 ⁽³⁾.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

(6) Urządzenia do prześwietlania osób muszą być wprowadzane i wykorzystywane zgodnie z zaleceniem Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia stopnia narażenia ogółu społeczeństwa na oddziaływanie pól elektromagnetycznych (od 0 Hz do 300 GHz) ⁽⁴⁾ oraz dyrektywą 2004/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczących narażenia pracowników na ryzyko spowodowane czynnikami fizycznymi (polami elektromagnetycznymi) (osiemnasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) ⁽⁵⁾.uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 2 oraz art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 300/2008 Komisja ma obowiązek przyjąć ogólne środki mające na celu zmianę elementów innych niż istotne wspólnych podstawowych norm, określonych w załączniku do tego rozporządzenia, poprzez ich uzupełnienie.

(7) Dzięki określeniu warunków eksploatacji dotyczących używania urządzeń do prześwietlania osób oraz zapewnieniu pasażerom możliwości poddania się alternatywnym metodom kontroli niniejsze rozporządzenie zapewnia poszanowanie praw podstawowych oraz zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym poszanowania godności ludzkiej oraz życia prywatnego i rodzinnego, prawa do ochrony danych osobowych, praw dziecka, prawa do wolności wyznania oraz zakazu dyskryminacji. Niniejsze rozporządzenie należy stosować zgodnie z tymi prawami i zasadami.

(2) Artykuł 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 300/2008 stanowi ponadto, że Komisja musi przyjąć szczegółowe środki zmierzające do wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego określonych w załączniku do tego rozporządzenia, uzupełnione przez ogólne środki przyjęte przez Komisję na podstawie art. 4 ust. 2.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Ochrony Lotnictwa Cywilnego,

(3) W szczególności rozporządzenie Komisji (WE) nr 272/2009 ⁽²⁾ uzupełniające wspólne podstawowe normy ochrony lotnictwa cywilnego przewiduje ogólne środki odnośnie do metod kontroli bezpieczeństwa dozwolonych w odniesieniu do pasażerów zgodnie z treścią części A załącznika do tego rozporządzenia.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 185/2010 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

(4) Aby umożliwić stosowanie urządzeń do prześwietlania osób jako metody kontroli bezpieczeństwa pasażerów, należy ustanowić przepisy dotyczące ich używania, minimalne poziomy wykrywalności oraz minimalne warunki.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.⁽¹⁾ Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 72.⁽²⁾ Dz.U. L 91 z 3.4.2009, s. 7.⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 5.3.2010, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 199 z 30.7.1999, s. 59.⁽⁵⁾ Dz.U. L 159 z 30.4.2004, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 185/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) w rozdziale 4 pkt 4.1.1.1 otrzymuje brzmienie:

„4.1.1.1. Przed kontrolą bezpieczeństwa zdejmuje się płaszcze i kurtki, które poddawane są kontroli bezpieczeństwa jako bagaż kabinowy. Operator kontroli bezpieczeństwa może poprosić pasażera o pozbycie się kolejnych przedmiotów, stosownie do przypadku.”;

2) w rozdziale 4 pkt 4.1.1.2 otrzymuje brzmienie:

„4.1.1.2. Kontrolę bezpieczeństwa pasażerów przeprowadza się za pomocą:

- a) kontroli manualnej; lub
- b) bramki do wykrywania metali (WTMD); lub
- c) psów wykrywających materiały wybuchowe w powiązaniu z lit. a); lub
- d) urządzeń do prześwietlania osób niewykorzystujących promieniowania jonizującego.

Jeżeli operator kontroli bezpieczeństwa nie może stwierdzić, czy pasażer przenosi przedmioty zabronione, pasażerowi temu odmawia się dostępu do stref zastrzeżonych lub poddaje się go powtórnej kontroli bezpieczeństwa, dopóki operator kontroli bezpieczeństwa nie uzna, że wymogi kontroli zostały spełnione.”;

3) w rozdziale 4 dodaje się punkt w brzmieniu:

„4.1.1.10. W przypadku gdy do kontroli bezpieczeństwa pasażerów używa się urządzenia do prześwietlania osób obsługiwane przez pracownika weryfikującego, zgodnie z definicją w pkt 12.11.1 akapit drugi, spełnione muszą być poniższe minimalne warunki:

- a) urządzenia do prześwietlania osób nie gromadzą, nie przechowują, nie drukują ani nie odzyskują obrazów. Jednakże wszelkie obrazy wytworzone podczas kontroli bezpieczeństwa mogą być zachowywane przez czas potrzebny pracownikowi weryfikującemu do ich przeanalizowania i muszą być usuwane natychmiast po skontrolowaniu pasażera. Zabrania się oraz nie dopuszcza się do wszelkiego nieupoważnionego dostępu do obrazów oraz ich wykorzystywania;
- b) pracownik weryfikujący dokonujący analizy obrazu znajduje się w oddzielnym pomieszczeniu, tak aby nie mógł zobaczyć pasażera poddawanego kontroli bezpieczeństwa;
- c) w oddzielnym pomieszczeniu, w którym dokonuje się analizy obrazu, nie mogą znajdować się żadne urządzenia techniczne umożliwiające gromadzenie, kopiowanie lub fotografowanie bądź inny sposób zapisywania obrazów;
- d) obraz nie może być powiązany z żadnymi danymi dotyczącymi osoby poddawanej kontroli, a jej tożsamość musi pozostać anonimowa;
- e) pasażer może zażądać, aby obraz jego ciała był analizowany przez pracownika weryfikującego wybranej przez niego płci;
- f) obraz musi być zamazany lub przyciemniony, aby uniemożliwić identyfikację twarzy pasażera.

Przepisy lit. a) i d) mają również zastosowanie do urządzeń do prześwietlania osób z automatycznym wykrywaczem zagrożeń.

Pasażerowie mają prawo do odmowy poddania się kontroli bezpieczeństwa przeprowadzanej za pomocą urządzenia do prześwietlania osób. W takim przypadku pasażer jest poddawany kontroli bezpieczeństwa za pomocą alternatywnej metody kontroli, w tym co najmniej kontroli manualnej zgodnie z dodatkiem 4-A do decyzji Komisji (2010)774. Jeżeli urządzenie do prześwietlania osób reaguje sygnałem alarmowym, należy usunąć przyczynę alarmu.

Przed poddaniem pasażera kontroli bezpieczeństwa z użyciem urządzenia do prześwietlania osób informuje się go o wykorzystywanej technologii, warunkach związanych z jej stosowaniem oraz możliwości odmowy poddania się kontroli bezpieczeństwa przeprowadzanej za pomocą tego urządzenia.”;

4) w rozdziale 11 pkt 11.3 otrzymuje brzmienie:

„11.3. CERTYFIKACJA LUB ZATWIERDZANIE

11.3.1. Osoby wykonujące zadania wymienione w pkt 11.2.3.1–11.2.3.5 podlegają:

- a) procesowi wstępnej certyfikacji lub zatwierdzenia; oraz
- b) w przypadku osób obsługujących urządzenia rentgenowskie lub sprzęt EDS bądź w przypadku pracowników weryfikujących, obsługujących urządzenia do prześwietlania osób, ponownej certyfikacji przynajmniej co 3 lata; oraz
- c) w przypadku pozostałych osób, ponownej certyfikacji lub ponownemu zatwierdzeniu, przynajmniej co 5 lat.
- 11.3.2. Osoby obsługujące urządzenia rentgenowskie lub sprzęt EDS bądź pracownicy weryfikujący, obsługujący urządzenia do prześwietlania osób, przechodzą, w ramach procesu wstępnej certyfikacji lub zatwierdzenia, znormalizowany test interpretacji obrazów.
- 11.3.3. Proces ponownej certyfikacji lub ponownego zatwierdzenia osób obsługujących urządzenia rentgenowskie lub sprzęt EDS bądź pracowników weryfikujących obsługujących urządzenia do prześwietlania osób obejmuje znormalizowany test interpretacji obrazów i ocenę wyników operacyjnych.
- 11.3.4. Nieprzystąpienie do ponownej certyfikacji lub ponownego zatwierdzenia bądź nieukończenie ich z wynikiem pozytywnym w rozsądnych ramach czasowych, zwykle nieprzekraczających 3 miesięcy, skutkuje wycofaniem uprawnień związanych z ochroną.
- 11.3.5. Dokumentacja dotycząca certyfikacji lub zatwierdzenia wszystkich uprawnionych lub zatwierdzonych osób przechowywana jest co najmniej przez okres trwania ich umowy o pracę.”;
- 5) w rozdziale 11 dodaje się punkt w brzmieniu:
- „11.4.1.1. Pracownicy weryfikujący, obsługujący urządzenia do prześwietlania osób, odbywają regularnie powtarzane szkolenia obejmujące szkolenie z rozpoznawania obrazów oraz testy ich rozpoznawania. Mają one formę szkolenia w salach wykładowych lub szkolenia z wykorzystaniem komputera w wymiarze co najmniej 6 godzin dla każdego sześciomiesięcznego okresu.
- Wyniki testów są przekazywane zainteresowanej osobie, ewidencjonowane i mogą być uwzględniane w procesie ponownej certyfikacji lub ponownego zatwierdzenia.”;

6) w rozdziale 12 dodaje się punkty w brzmieniu:

„12.11. URZĄDZENIA DO PRZEŚWIETLANIA OSÓB

12.11.1. Zasady ogólne

Urządzenie do prześwietlania osób to system służący do kontroli osób, umożliwiający wykrywanie przedmiotów metalowych i niemetalowych, różniących się od ludzkiej skóry i przenoszonych na ciele lub w odzieży.

Urządzenie do prześwietlania osób obsługiwane przez pracownika weryfikującego może składać się z systemu wykrywania zagrożeń generującego obraz ciała osoby na potrzeby analizy ze strony pracownika weryfikującego, który ma wykluczyć, że na ciele osoby poddanej kontroli bezpieczeństwa są przenoszone jakiegokolwiek przedmioty metalowe lub niemetalowe różniące się od ludzkiej skóry. W przypadku gdy pracownik weryfikujący zidentyfikuje tego rodzaju przedmiot, przekazuje informację dotyczącą jego umiejscowienia operatorowi kontroli bezpieczeństwa w celu przeprowadzenia dodatkowej kontroli. W takim przypadku pracownika weryfikującego uznaje się za integralną część systemu wykrywania zagrożeń.

Urządzenie do prześwietlania osób z automatycznym wykrywaczem zagrożeń może składać się z systemu wykrywania zagrożeń rozpoznającego w sposób automatyczny przedmioty metalowe i niemetalowe, różniące się od ludzkiej skóry i przenoszone na ciele osoby poddawanej kontroli bezpieczeństwa. W przypadku gdy system rozpoznaje tego rodzaju przedmiot, informacja o jego umiejscowieniu przekazywana jest operatorowi kontroli bezpieczeństwa w postaci obrazu sylwetki danej osoby.

Na potrzeby kontroli bezpieczeństwa pasażerów urządzenie do prześwietlania osób musi spełniać następujące normy:

- a) urządzenia do prześwietlania osób wykrywają oraz wskazują za pomocą sygnału alarmowego co najmniej określone przedmioty metalowe i niemetalowe, w tym materiały wybuchowe, obecne zarówno samodzielnie, jak i w powiązaniu z innymi przedmiotami;
- b) wykrywalność jest niezależna od umiejscowienia i ułożenia przedmiotu;
- c) system posiada wskaźnik sygnalizujący, że urządzenie jest włączone;
- d) urządzenia do prześwietlania osób umieszcza się w taki sposób, aby na ich działanie nie miały wpływu źródła interferencji;
- e) prawidłowe działanie urządzeń do prześwietlania osób podlega codziennemu sprawdzeniu;
- f) urządzenie do prześwietlania osób jest używane zgodnie z instrukcją eksploatacji dostarczoną przez producenta.

Urządzenia do prześwietlania osób służące do kontroli bezpieczeństwa pasażerów są wprowadzane i wykorzystywane zgodnie z zaleceniem Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia stopnia narażenia ogółu społeczeństwa na oddziaływanie pól elektromagnetycznych (od 0 Hz do 300 GHz) (*) oraz dyrektywą 2004/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczących narażenia pracowników na ryzyko spowodowane czynnikami fizycznymi (polami elektromagnetycznymi) (osiemnasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG (**)).

12.11.2. Normy dotyczące urządzeń do prześwietlania osób

Wymogi dotyczące działania urządzeń do prześwietlania osób określono w dodatku 12-K, który sklasyfikowany jest jako „CONFIDENTIEL UE” i traktowany jest zgodnie z decyzją nr 2001/844/WE, EWWiS, Euratom.

Urządzenia do prześwietlania osób muszą spełniać normę podaną w dodatku 12-K od momentu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

12.11.2.1. Wszystkie urządzenia do prześwietlania osób muszą spełniać normę 1.

Norma 1 traci moc z dniem 1 stycznia 2022 r.

12.11.2.2. Norma 2 ma zastosowanie do urządzeń do prześwietlania osób instalowanych od dnia 1 stycznia 2019 r.

(*) Dz.U. L 199 z 30.7.1999, s. 59.

(**) Dz.U. L 159 z 30.4.2004, s. 1.”

7) w rozdziale 12 dodaje się dodatek 12-K w brzmieniu:

„DODATEK 12-K

Szczegółowe przepisy odnoszące się do wymogów w zakresie poziomu ochrony dotyczących urządzeń do prześwietlania osób określa się w odrębnej decyzji Komisji.”.
